

אלyon הילל הקודש

וועלנטלי' כע אלyon אויסגעגעט דורך
מוסדות הילל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
עליסדה ע"י כ"ק מרן מהרא"ש ז"ע

זמןנים (NYC)	
8:15.....	הדלקת הנורוות.
9:43.....	מושזאי שב"ק.
שיעורים נסדרו	
"נ"ז.....	ירמיה ד'-ה'
שבת ק"ו.....	שבת ק"ו.
ירושלמי.....	יום א' ט'
תוספותא.....	שבת י"א
רמב"ם.....	אבל ז'

שנה 9, גליון 39 (453)

פרשת שלח, כ"ח סיון, מערלים חודש תמוז, אלותפרק ג, שעת תש"פ לפ"ק

מהרא"ש דערציאLit

ס' אין דא א וועג איזויס

ווען א מענטש פאלט אריין אין א פראבלעם, ער דערצעט זיך אין א צרה, אין א שוועריךיט, אונ ער עיט נישט קיין וועג איזויס, דארף ער איביג וויסן אונ געדענען איז איזו וועג איז געווען א וועג אריין צום פראבלעם, איז איזק דא א וועג איזויס פויעט פראבלעם. דער עיקר איז איז מען טאר זיך קינמאלא נישט פאלרין אונ קלערן איז עס איז שוועק וועלט, עס איז אלעלמאלא דא א וועג איזויס.

מען דארף וויסן איז איזו גייט דאס לעבן, ס"י וואס מען וועט נאר ווילן טון אונ איספין, וועלן איביג זיין איז איזק דעם שוועריךיט איז אלעלמאלא שטערוונג איז וועג, דער עיקר גלאטי, עס מאקן זיך דער איבערשטער פירט ד' חכמה אין לעבן איז צו געדענען איז דער איבערשטער פירט ד' ווילט, אונ ד' אלעל שוועריךיט אונ פראבלעמן האט איזק דער איבערשטער צוועשטעטלט, צו זיין ווי איזו גער מענטש וועט זאס האנדלען. אונ מיט ד' ריכטיע רצון, מיט אן אמת'ן ווילן, קען מען אלעל איבערשטער.

דער רב זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן מ') איז דער איבערשטער געבט נישט קיין שוועריךיט אונ פאר א קענטש, נאר איז וויפיל זיינע כוחות קענען דערהיין. אובי אמענטש גייט דורך א געויסע שוועריךיט איז א סימן איז ער האט טאכע ד' כוחות זאס איבערצוקומען. ווען מען גענטש זאס גוט אריין אין קאפא, גייט שווען =====

א גוט וווארט א איד איז אמאל געקומען צום רבינו זאה, זאס היקסט איז מען דארף שטערניג אנהיבן פון ני, יען טאג, יען שעה, יען רגע, דארף מען מאקן א גיעץ התחלה אונ קומען צום בזרא כל עולם אונ זאגן, דרבנן של עולם איך וויל יעצת זיין אן ערליךער איד, פון יעצת אן וויל איך אנהיבן צו לרערנען תורה הקדושה, פון יעצת אן וויל איך מקדים זיין ד' מצוח מיט שמחה וכ' וכו'. איזו דארף א איד שטערניג זיך צוועוואוואיינן צו זאגן צום בזרא כל עולם, פון יעצת אן וויל איך זיין אן ערליךער איד. ווען מען געוואוינט זיך צו זאגן צו וואס דער עאלט גיטי ד' יענעם מאל א גיעץ התחלה, דעקלאלט גיטי ד' יענעם גענטש נאר אנדרערש, נארום ווען דער מענטש פאלט אריין איז איאש אונ אין א דערעסיע דאס איז ד' ארגסטע זאך, ווי דער היליגער רבבי האט אונ געלערנט א זאך קיין יוש איז נישט פארהאנגן, אונ ער קאט גענטגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן ע' ח) געווואלד זיט איז נישט מנייאש עס איז קיין יוש נישט פארהאנגן.

אונ עס איז געווען צוישן אונזערע ליט א גורייסער צדייק איז אונ זאך השם, מיטן נאמען קרב החסיד רבבי ישראאל קורדינגר ז"ל, האט ער גענטגט איז עס איז שווען הונדרערט פופציגיג יאר פון זינט דער היליגער רבבי האט געשריגן גענוואלד זיט איז נישט מנייאש, אונ נאך אלע קערט מען דעם רב'ין, אונ נאך אלע קערט מען דעם רב'ין, איז שערט גענוואלד זיט איז נישט מנייאש, איבערצעט זאלסטע זיך צו זאך הנטיגט זיך צו פירו', איזו זאלסטע טווע איזו צו איזו, דארף קענען, רבונו של עולם געט מיר א גויעט עאה איז אלעל מאלא נישט קיין עאה געבען זאלסטע טווע ד' עאה פון התבוזדות. זיך נישט קיין עאה געבען זאלסטע טווע ד' עאה פון התבוזדות.

א מעשה אויף די פרשה

ה' ארכ אפם ורב חסיד נושא עון ופשע ונתקע דער הייליגער צדייק, רבבי יהושע מזרזיקוב ז"ע בעל מחבר ספר "ערת יהושע", איז אמאל גענערן אין ד' הויפט שטאט פון וויען, האט ער גענער ווי יען טאג דערניינט מען ד' גאסן, האט ער א פרעה געטן דעם ריניגער, "פארוואס דארף מען ריניגן יען טאג ד' גאסן?", האט ער אים גענטפערט, "ראביבער", אוייב בען וועט נישט ריביגן יען טאג, וועט זיך צוואמאמעען ד' שמוץ אין גורייסן... אונ דעקלאלט וועט מען עס קיינמאל נישט קענען אפריגינן... האט זיך דער הייליגער אנטערפן פארץ נבאין, "דו העסט וואס דער ריניגער זאנט? איז מען דארף יען טאג ריביגן כדי עס זאל זיך נישט אנטאקלען ד' שמוץ, וואס דעקלאלט וועט פען עס נישט קענען אפריגינן".

איזו דארף א איד יען טאג תשובה טון אונ בעטן דעם בזרא כל עולמים זאל אים מוחל זיין איז איזק זיין עבר, קדאי עס זאל זיך נישט צוואמאקעלען איז אינמאלא ד' אלע שמוץ מען זאל עס נישט קענען ריביגן.

זעט פון דעם ווי א איד דארף מאקן יען טאג א גיעץ התחלה אונ בעטן דעם בזרא כל עולמים ער זאל האבן חצלה איז זיין לעבן, אונ נישט צופאלן.

זאלסטע וויסן איז בימי היליגן רב'ין איז גענערן התחרשות א גורייסע זאך, זאס היקסט איז מען דארף שטערניג אנהיבן פון ני, יען טאג, יען שעה, יען רגע, דארף מען מאקן א גיעץ התחלה אונ קומען ערליךער איד, פון יעצת אן וויל איך אנהיבן צו לרערנען תורה הקדושה, פון יעצת אן וויל איך מקדים זיין ד' מצוח מיט שמחה וכ' וכו'. איזו דארף א איד שטערניג זיך צוועוואוואיינן צו זאגן צום בזרא כל עולם, פון יעצת אן וויל איך זיין אן ערליךער איד. ווען מען געוואוינט זיך צו זאגן צו וואס דער עאלט גיטי ד' יענעם מאל א גיעץ התחלה, דעקלאלט גיטי ד' יענעם גענטש נאר אנדרערש, נארום ווען דער מענטש פאלט אריין איז איאש אונ אין א דערעסיע דאס איז ד' ארגסטע זאך, ווי דער היליגער רבבי האט אונ געלערנט א זאך קיין יוש איז נישט פארהאנגן, אונ ער קאט גענטגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן ע' ח) געווואלד זיט איז נישט מנייאש עס איז קיין יוש נישט פארהאנגן.

אונ עס איז געווען צוישן אונזערע ליט א גורייסער צדייק איז אונ זאך הנטיגט זיך צו פירו', איזו זאלסטע טווע איזו צו איזו, דארף קענען, רבונו של עולם געט מיר א גויעט עאה איז אלעל מאלא נישט קיין עאה געבען זאלסטע טווע ד' עאה פון התבוזדות. זיך נישט מנייאש זיין, אונ זאלסטע מאקן יען טאג א גיעץ התחלה, אשר בנפל באידיש מקטב פ'

החבודות איך נישט געמאכט פאר מיר,
אייז דא נאך עפֿעס עצות?

שאלת:
לכבוד דער רаш ישיבה שליט"א.
איך בין גענוועגענער חסידישער בחורו, איך קאב געהרט א שייר וואס דער רаш ישיבה
שליט"א ווי איזו מאקען אנהזזין פון פריש א נייע בלעטל אין לעבן, אבער אינעם גאנץ שיעוד
קאב איך בעיקר געהרט נאר די עצה פון תפלה און החבודות און קאסטליין. איך וויל אבער
ויסקן אויב דער רаш ישיבה שליט"א האט נאך עצות ווי איזו אנטזזזין פון קרייש, איז גלויב או
סיאי דא נאך עצות און געדאבקען פאר די אלע איזו ווי מיר וואס החבודות און די אנדער עצות
געגען גישט געמאכט פאר אונז.

יעשר כה:

השיבות:
בעורות ה' יתברך
יום ד' פרשת בהעלותך, י"ח ס"נ, שנת תש"פ לפרט קטע

לכבוד... ברו איר.

איך קאב ערחלטן דיזן ברוין.
וואס מיינטו צו אגן' החבודות איך נישט פאר דיר? וואס מײנט או עס איך נישט
געמאכט פאר אונז? עס איז דאך א מזונע עשה צו דאוועגען צום איזיעברשטען!
הקבודות איי נישט עפֿעס א נייע זאך וואס ברסלב דאט ערפינן: קוק וואס דער הייליגער
רמב"ם זאגט (פרק א' חולכות אפללה, הלכה א-ב): "עליך הקפלה הוא מצוח עשה מן התורה", דאוועגען צום
אייעברשטען איי א מזונע עשה פון די תורה, שיתפלל האס ויבקש קפנוי ויברך כל מה שהוא
אברך אבינו האט עיראאנן זוין זאך צו ד' עמידה, אז עירע זאך וואס א מענטש דארך זעט איזריך צו
איזריך, אז עירע זאך וואס א מענטש דארך זאך פון דער וויטנס, זאגט איז? וויל ער
האט געגען ואילוקן איזיפין בארכ.

האט מוהרא"ש געגען ואילוקן איזיפין בארכ.
אונ אים געגען און עצה איבער א געוויש זאך וואס
דער האט זיער שטארק געווואלט דורכטירן, ער האט איבער
געהאט איזריך דעם זיער אסאך שועעריקייטן און
שטייערונגען. עס איז געגען דאן פריטאג פרשת וויל,
מוחרא"ש האט עעהאלטן אינימיטן מעבר שדרה זיינ, און
ער האט פונקט געהאלטן ביים פסוק (בראשית כד) "וירא את
הפקום מרחוק", די תורה עזרצילט זארכט איז וווען
אברך אבינו האט עיראאנן זוין זאך צו ד' עמידה,
האט ער געגען דעם פלאץ פון דער וויטנס, זאגט רשי' ווי
איזו האט ער געוואוסט וואו דער פלאץ איז? וויל ער
האט געגען ואילוקן איזיפין בארכ.

עס איז דא א וועג

לאמר געמען א ביישפֿיל זער עניין פון לערנגען די
היליגע תורה. אסאך מענטשן לערנגען נישט, וויל זי
קלערן איז עס צו שוער, זי האבן גופלי שועעריקייטן
אונ שטערונגגען, און זי זענען נישט מצליח צו קענען
לערניען. אבער דער אמת איז איז וווען א מענטש מײנט עס
אמטדייג, וועט ער טרעפען וועגן אייעברצוקומען די
שועעריקייטן. דער רבּי זאגט ליקוטי מיהרין חלק א' סימן ופ')
אייריך דעם וואס מען פרענט א מענטש אויבן אין הימל
"קבעת עתים לתורה", בפשטות מײנט דאס איז מען
פרענט דעם מענטש אויב ער האט באשטייטט א צייט צו
לערניען תורה, אבער דער ווארט "קבע" קען איז מײינע
גיבבה", סיעינטש דער רבּי איז מען פרענט דעם מענטש
אויב ער האט אראפ גענונגט צו לערניען. איך וויס
און דו האט נישט געהאט קיין איברג צייט, אבער
האסטו קאש פראכטיר אראפציגערבעגען אביסל צייט
פאר תורה?

די זמרא זאגט (ומא לה) "הכל מלחייב את הענים, רבּי
אלעזר בן חرسום מחיב את העשירים, יוסף מלחייב את
הרשעים" - קאס מײנט איז וווען א מענטש קומט איזריך
אויף עגען וועלט אויר ער פראענטפעט זיך פארוואר ער
האט נישט געלערנטן וויל ער גענונגט צו אראט, אדער
ער איז געגען צו רייך און פארנומען מיט די געלערנטן,
אדער איז ער זאל קופה די צדיקים וואס האבן געלערנטן
אונ איז געגען איזיפין דער שועעריקייטן.
הכל מלחייב את הענים, זאך זאך צוקמען צו אלעט; "לכ' טוב", זא אלעט גוטס, "ל' תזה", זא
לערניען תורה, "זעבודה", צו דיענן דעם איזיעברשטען, "ולכל חקושים", צו אלעט האט זיינ
הקבודות, צו אלעט עבדות וואס איז נאר פארהאען, "ולכל הטובות שבכל העולמות", און צו
אלעט גוטס פון אלע וועלט.

דער אייעברשטען זאל העלון זאלסט האבן הצלחה און אלע עניינים.

(עצחו אנטנה בבלולוך הש"ב)

